

Het Boek Daniël - Nummer Honderdachtenzestig

*Onthulling van profetische waarheid: de tweede strijd van de proxy-oorlogen
en de verzegeling van de 144.000*

Jeff Pippenger
2024-03-30

Wij behandelen nu de tweede slag van de proxy-oorlogen, zoals geïllustreerd in Daniël hoofdstuk elf, verzen elf en twaalf. De tweede slag in die verzen duidt op de oorlog in Oekraïne, tussen de atheïstische macht van Rusland en de natie Oekraïne. In de verzen is Poetin overwinnaar, zoals Ptolemaeus IV dat was, maar na zijn overwinning zal hij in zijn eigen hart verheven worden, en zijn narcistische zelfverheffing zal het middel van zijn Waterloo worden. De historische voorstelling van deze huidige geschiedenis is alleen heilzaam voor hen die verstaan wat de huidige geschiedenis geestelijk voorstelt.

In vers één van hoofdstuk tien wordt Daniël, die Gods volk van de laatste dagen vertegenwoordigt, aangeduid als iemand die zowel het „gezicht” als de „zaak” begrijpt. Het gezicht en de zaak worden herhaaldelijk samen voorgesteld, maar toch onderscheiden van elkaar, als één lijn van waarheid. Zij zijn de rivieren de Ulai en de Hiddekel. Zij zijn de „mareh”- en de „chazon”-gezichten. Zij zijn de profetie van de tweeduizend vijfhonderd twintig jaren in samenhang met de profetie van de tweeduizend driehonderd jaren. Zij zijn het innerlijke en uiterlijke getuigenis van Gods volk. De Heer herhaalt geen dingen die onbelangrijk zijn. De regel van de eerste vermelding maakt duidelijk dat, omdat het eerste wat ons over Daniël wordt meegedeeld in zijn laatste visioen is dat hij Gods volk van de laatste dagen vertegenwoordigt, dat zowel de „chazon” als de „mareh” begrijpt, daarom het gezicht en de zaak van wezenlijk belang zijn om te onderscheiden, indien de profetische geschiedenis van de verzen elf en twaalf juist begrepen moet worden.

Daniël stelt de honderdvierenveertigduizend voor in Openbaring hoofdstuk elf, die de gelijkens van de tien maagden, die in de geschiedenis van de Millerieten werd vervuld, volkomen hebben herhaald. Zij leden, evenals de Millerieten, een eerste teleurstelling, die in Openbaring hoofdstuk elf wordt voorgesteld als het gedood worden door het atheïstische „woke” beest uit de bodemloze put, en die vervolgens dood liggen op de straat van de grote stad Egypte en Sodom, waar ook Christus werd gekruisigd. Hun dood bracht „vreugde” voort voor de volgelingen van de draak, maar in Daniël bracht zij rouw voort.

De geschiedenis van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend werd ook voorgesteld door de opwekking van Lazarus, wiens opwekking werd aangeduid als de verzegelingsdaad van het werk van Christus, en die, als symbool van hen die Christus verzegelt, de triomfantelijke intocht in Jeruzalem aanvoerde, welke de beweging van de Middernachtsroep in de Milleritische geschiedenis typeerde, en ook in de geschiedenis van de honderd vierenveertigduizend. De

opwekking van Lazarus vond plaats terwijl zijn zusters, Maria en Martha, in rouw waren, zoals Daniël gedurende de eenentwintig dagen in hoofdstuk tien. In hoofdstuk tien eindigt Daniël's rouw met de nederdaling van Michaël, juist de Persoon wiens "stem" Lazarus en Mozes weer tot leven bracht. De opstanding van de twee getuigen in Openbaring hoofdstuk elf wordt voorgesteld door Daniël die wordt veranderd door het veroorzakende gezicht van de "marah."

In hoofdstuk tien vertegenwoordigt Daniël de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend, die ook in hoofdstuk elf van Openbaring wordt voorgesteld. In dat hoofdstuk verklaart Gabriël duidelijk dat hij tot Daniël was gekomen om Daniël te doen verstaan wat Gods volk in de laatste dagen zou overkomen. De boodschap van wat Gods volk in de laatste dagen zal overkomen, is profetisch geplaatst binnen de context van een boodschap die wordt bevestigd door de methodologie van het leggen van profetische lijn op profetische lijn. Binnen die toepassing toont de regel van de eerste vermelding aan dat het juiste begrip alleen zal worden gezien door hen die zowel de innerlijke als de uiterlijke waarheden zien binnen de lijnen die worden samengebracht. Zij zijn het die het "gezicht" en de "zaak" verstaan.

De honderd vierenveertigduizend zullen de profetische boodschap begrijpen, maar zij zullen de boodschap ook ervaren, want de boodschap en de ervaring kunnen niet van elkaar worden gescheiden. Het is de boodschap die heiligt, want de boodschap is Gods Woord, en Christus is het Woord van God, en het Woord van God is de Waarheid. Zijn boodschap wordt bevestigd als de Waarheid, omdat zij wordt weergegeven door middel van de beginselen van profetische toepassing, die niets meer en niets minder zijn dan de beginselen van wie en wat Hij is. Hij is Palmoni, de Wonderbare Teller, de Teler van Geheimen. Hij is de Wonderbare Taalkundige, het begin en het einde, de eerste en de laatste, de Alfa en de Omega. Het zijn deze elementen van wie Hij is, die de profetische regels bepalen welke de boodschap van de profetie vaststellen en de ervaring van de profetie voortbrengen.

Voordat de Ulai en de Hiddekel, twee grote rivieren van Sinear, de Perzische Golf bereiken, vormen zij nabij hun samenvloeiing een moerassig gebied dat de Shatt al-Arab wordt genoemd, maar zij gaan niet op in één enkele rivier. De Shatt al-Arab is een rivierdelta die wordt gevormd door de samenkomst van de rivieren de Eufraat en de Tigris, evenals van verscheidene kleinere rivieren en stromen. Zelfs binnen het deltagebied behouden de Eufraat en de Tigris echter hun afzonderlijke identiteit en monden zij als onderscheiden rivieren uit in de Perzische Golf. De innerlijke en uiterlijke boodschappen van de profetie behouden hun onderscheiden verhouding, maar wanneer zij hun voleinding bereiken (in de laatste dagen), brengen zij een delta voort met verscheidene bijdragende rivieren en stromen. Jezus verbeeldt het geestelijke door middel van het natuurlijke, en in de laatste dagen vormt de uitwerking van ieder visioen een deltagebied dat overstroomt, hoewel de twee grote rivieren hun onderscheiden rollen behouden.

De periode van eenentwintig dagen van rouw stemt overeen met de tijd waarin de twee getuigen dood op de straat liggen, en die tijdsperiode begint met de eerste teleurstelling en de vertoef tijd. Die tijdsperiode vindt plaats binnen de grotere tijdsperiode waarin de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend wordt volbracht. De verzegeling begon niet ten tijde van het einde in 1989; zij begon toen Christus, als de derde engel, neerdaalde op 11 september 2001. Hij

bracht Zijn volk tot hun tweede bezoek aan Kades, en deze keer zullen de weinigen die gereed zijn het beloofde land binnengaan. De ervaring van Gods volk vanaf de tijd van het einde in 1989 tot en met 11 september 2001 heeft hen niet verzegeld. De verzegeling begon toen Christus neerdaalde en de eerste toon van de zevende bazuin van het derde wee liet klinken.

Het klinken van de zevende bazuin is het moment waarop het geheimenis van God voleindigd wordt, en dat geheimenis stelt de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend voor, die plaatsvindt tijdens het klinken van die bazuin. Die bazuin laat drie tonen horen, want zij is Waarheid. De eerste toon was 11 september 2001, de tweede toon was 7 oktober 2023, en de derde van de drie tonen is bij de spoedig komende zondagswet. Die drie tonen zijn de drie stappen die altijd in de waarheid bestaan. Daniëls drie aanrakingen in hoofdstuk tien verbonden zijn ervaring met de periode van de geschiedenis die wordt voorgesteld door de drie tonen van de zevende bazuin.

De profetische boodschap die het gevolg teweegbrengt dat men naar het beeld van Christus wordt veranderd, welke Daniël in hoofdstuk tien illustreert, is de boodschap van hetgeen Gods volk in de laatste dagen overkomt, doch niet de laatste dagen in algemene zin. Het is de boodschap die Gods volk begrijpt en ervaart gedurende de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend.

Wanneer Gabriel begint de profetische geschiedenis uiteen te zetten die in hoofdstuk elf wordt voorgesteld, presenteert hij specifieke profetische lijnen. De eerste twee verzen beginnen met Cyrus (als Bush de eerste), ten tijde van het einde in 1989, en gaan voort tot aan de geschiedenis van Donald Trump als de vijfenveertigste president (de zesde), en daar houdt de profetische geschiedenis op, totdat in de verzen drie en vier de geschiedenis van de Verenigde Naties (Alexander de Grote), als het zevende koninkrijk, wordt behandeld. De boodschap van Donald Trump als de rijke zesde president die de globalisten in beroering brengt, is derhalve een waarheid die wordt vervuld in de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend. Zij is daarom tegenwoordige waarheid.

In de verzen vijf tot en met negen wordt de geschiedenis uiteengezet van het pausdom dat op de troon werd gevestigd in 538, tot aan de dodelijke wond en de tijd van het einde in 1798. Dit is uiteraard wezenlijke en belangrijke waarheid, want zij ondersteunt en bevestigt vers veertig, maar zij verschaft geen specifieke profetische verhaallijn die zich voltrekt in de periode van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend. Vers tien bevestigt, evenals de verzen vijf tot en met negen, de geldigheid van vers veertig, maar behandelt niet de profetische geschiedenis die gedurende de tijd van de verzegeling wordt vervuld. Het markeert echter wel 1989, en stelt daarom door weglating een stille periode vast vanaf 1989 tot aan de zondagswet in vers eenenveertig.

De verzen elf tot en met vijftien duiden geschiedenis aan die vervuld wordt in de periode van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend. Die verzen passen binnen de verborgen geschiedenis tussen de verzen twee en drie, en tussen 1989 in vers veertig en de zondagswet in vers eenenveertig. Deze verzen zijn in zeer sterke mate tegenwoordige waarheid en moeten als zodanig worden erkend, indien wij de beoogde voordelen van het verstaan van deze verzen willen oogsten.

De beoogde voordelen zijn tweeledig, want het vertegenwoordigt het begrip van de profetische geschiedenis die daarin wordt voorgesteld, en tevens de ervaring die wordt voortgebracht door het begrip van de waarheden van die boodschap. Het begrip van de boodschap, een laatste vermeerdering van kennis, die in de periode van de verzegeling wordt vervuld, is wat hen heiligt die tot de honderd vierenveertigduizend zullen behoren. Om deze reden is het belangrijk de verzen te beschouwen vanuit het perspectief van het innerlijke en het uiterlijke.

De „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig maken onmiskenbaar deel uit van de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend, want Daniëls twee gebeden, voorgesteld in hoofdstuk twee en negen, vertegenwoordigen een tweevoudig gebed om de profetische geschiedenis te verstaan die wordt voorgesteld door het beeld van het beest, en ook om de ervaring te ontvangen die wordt voortgebracht door hen die het gebed van Leviticus zesentwintig vervullen tot vergeving van hun zonden en de zonden van hun vaders. Het uiterlijke gebed identificeert het beeld van het beest, en het innerlijke gebed brengt het beeld van Christus voort.

Het begrijpen van de geschiedenis die wordt voorgesteld in de verschillende gedeelten van Daniël elf, welke in het bijzonder betrekking hebben op de geschiedenis die binnen de verzegelingstijd wordt vervuld, wordt voorgesteld door Daniëls gebed in hoofdstuk twee. Hij en de drie waardigen zochten het verborgen bericht van Nebukadnezars droom van het beeld van de metalen te begrijpen. Wanneer het juiste begrip van de profetische geschiedenis die in Nebukadnezars verborgen droom wordt voorgesteld, wordt herkend, geeft dit begrip aan hen die verstaan te kennen dat zij zonder hoop zijn, tenzij zij persoonlijk de ervaring van volledige bekering volbrengen die door Daniëls gebed in hoofdstuk negen wordt voorgesteld.

De ervaring die in Daniël hoofdstuk tien wordt voorgesteld, losmaken van het profetische relaas van de gebeurtenissen van de eindtijd in hoofdstuk elf, betekent falen als student van de profetie. In Daniël hoofdstuk elf, verzen elf en twaalf, vertegenwoordigen de oorlog van het grensgebied, de Slag bij Raphia en de overwinning van de koning van het zuiden de tweede van de drie proxy-oorlogen die in Gods profetisch Woord zijn gemarkeerd. De sleutel die deze openbaring van waarheid zichtbaar maakt, is het gebruik door de Wonderbare Taalkundige van de uitdrukking dat de koning van het noorden overvloedig en doortrekt, tot aan de vesting (de hals), in vers tien. Hij heeft nog twee andere verzen gegeven die het overvloeien en doortrekken behandelen, en daardoor brengt Hij het profetische relaas van de gebeurtenissen samen met de ervaring die het begrip van die gebeurtenissen behoort voort te brengen.

Maar zijn zonen zullen zich ten strijde opmaken en een menigte van grote legermachten bijeenbrengen; en een van hen zal stellig komen, overstromen en doortrekken; daarna zal hij terugkeren en zich opnieuw ten strijde opmaken, tot aan zijn vesting. En de koning van het zuiden zal door gramschap bewogen worden, en hij zal optrekken en tegen hem strijden, namelijk tegen de koning van het noorden; en deze zal een grote menigte op de been brengen, maar die menigte zal in zijn hand gegeven worden. En wanneer hij die menigte heeft weggevoerd, zal zijn hart zich verheffen; en hij zal vele tienduizenden neerwerpen, maar daardoor zal hij niet gesterkt worden. Daniël 11:10–12.

In 2014 begon Poetin een oorlog in Oekraïne, en om deze waarheid te herkennen zoals die wordt weergegeven in vers elf van hoofdstuk elf, moet een student der profetie eerst kunnen inzien dat vers tien een geschiedenis voorstelt die het tweede deel van vers veertig van Daniël hoofdstuk elf illustreert. Wanneer zij dat eenmaal onderkennen, zien zij vervolgens dat hetgeen vers tien aan vers veertig toevoegt, hierin bestaat dat, toen de Sovjet-Unie in 1989 werd weggevaagd, de koning van het noorden slechts optrok tot aan zijn vesting (de „hals”). Maar een student der profetie zou niet weten wat dat aanduidde, totdat hij Jesaja hoofdstuk acht vers acht zag. Dan zou hij de profetische autoriteit hebben om vast te stellen dat alle drie de verzen met elkaar verbonden zijn door een uitdrukking die in de Bijbel slechts driemaal wordt gebruikt.

De student zou vervolgens een tweede getuige nodig hebben dat de drie malen dat de uitdrukking „overstromen en doortrekken” in de Bijbel voorkomt, een doelbewuste herhaling is. De tweede getuige van dit feit wordt vastgesteld doordat alle drie de verzen (getuigen) een koning van het noorden aanwijzen die een zuidelijke koning aanvalt. Tezamen brengen de drie getuigen, die door twee soorten interne getuigen als dezelfde symbolische geschiedenis worden bevestigd, de student van de profetie ertoe vervolgens alle drie de verzen over elkaar heen te leggen, op een wijze van regel op regel. Die toepassing breidt de inhoud van de verzen uit, die de strijd uitbeelden tussen een koning van het noorden en de koning van het zuiden.

Jesaja hoofdstuk zeven, verzen acht en negen, verschaffen de sleutel tot het oplossen van het raadsel waarnaar de „vesting” in vers tien verwijst, want het Hebreeuwse woord voor „vesting” is ook de „vesting” die de koning van het zuiden binnentrok in vers zeven van hoofdstuk elf. „Vesting” wordt ook vertaald als „sterkte” in de uitdrukking „heiligheid der sterkte” in vers eenendertig van Daniël elf. Aldus verschaffen de twee verzen (zeven en eenendertig) twee getuigen dat de „vesting” de hoofdstad van een koninkrijk of van een koning is. Nu dit feit op grond van twee getuigen is vastgesteld (beide in hoofdstuk elf), dan stelt hetgeen Jesaja in zijn cryptische passage in hoofdstuk zeven, verzen acht en negen, aanduidt, wanneer hij met twee interne getuigen vaststelt dat de vesting de hoofdstad van een koninkrijk is, of de koning van het koninkrijk, vast dat vóór 1989 de Sovjet-Unie, waarvan de hoofdstad Rusland was, met als hoofdstad Moskou, een hoofd had dat Michail Gorbatsjov was. Het is geen toeval dat het uiterlijke kenmerk van Gorbatsjov zijn voorhoofd was.

Regel op regel benadrukt de slotsom van deze toepassing haar belang, waar zij verklaart: „Indien gij niet zult geloven, zult gij gewisselijk niet bevestigd worden.” Jezus zei: „O onverstandigen en tragen van hart om te geloven al wat de profeten gesproken hebben.” [Zie Lukas 24:25] Ezra schreef: „En zij stonden des morgens vroeg op en trokken uit naar de woestijn van Tekoa; en toen zij uittrokken, stond Josafat op en zei: Hoort mij, o Juda, en gij inwoners van Jeruzalem; gelooft in de HEERE, uw God, zo zult gij bevestigd worden; gelooft Zijn profeten, zo zult gij voorspoedig zijn.” [Zie 2 Kronieken 20:20] Zevenmaal wordt in het boek Openbaring het bevel gegeven te horen. „Wie een oor heeft, die hore wat de Geest tot de gemeenten zegt.”

Gevestigd te worden, is te behoren tot de wijze maagden, want de dwazen zijn traag van hart om de profeten te geloven. De wijzen geloven wat God door Zijn profeten heeft gesproken, en zij worden bevestigd en voorspoedig gemaakt, want zij horen wat de Geest tot de gemeenten zegt. De

identificatie van Rusland, en de oorlog die het in 2014 tegen Oekraïne begon, is hetgeen hen bevestigt die wijze studenten van de profetie zijn in de periode waarin Christus juist die waarheid ontzegt.

Die waarheid kwam in de geschiedenis aan in 2014, dat is na 2001, en bevindt zich daarom binnen de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend. Het volgende jaar, 2015, begon de rijkste president, die de zesde president is vanaf de tijd van het einde in 1989, de globalisten op te stoken. Vers tien identificeert de geschiedenis van 1989, maar het stelt Rusland ook vast als de „vesting”, en in de volgende twee verzen zal Rusland de tweede slag van de proxy-oorlogen beginnen, en Poetin zal die slag winnen. De waarheid van de verzen wordt ontzegd wanneer de geschiedenis die zij vertegenwoordigt, wordt vervuld.

“Daniël staat in zijn erfdeel en op zijn plaats. De profetieën van Daniël en van Johannes moeten worden begrepen. Zij verklaren elkaar. Zij geven aan de wereld waarheden die iedereen zou moeten begrijpen. Deze profetieën moeten een getuigenis zijn in de wereld. Door hun vervulling in deze laatste dagen zullen zij zichzelf verklaren.” The Kress Collection, 105.

De profetie van de verzen elf en twaalf wordt door haar historische vervulling in de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend ontzegd, maar „regel op regel” is er nog een ander belangrijk feit met deze verzen verbonden. Wil de student der profetie de drie passages van het „overstromen en heentrekken” met elkaar in verband brengen, dan moet de student ook de profetie van de vijfenzestig jaren in de profetische lijn opnemen. De profetie van vijfenzestig jaar markeert het begin van de twee profetieën van tweeduizend vijfhonderd en twintig jaar, en zij maakt duidelijk dat deze zesenzeventig jaar van elkaar verwijderd beginnen. Door de vijfenzestig jaren aan het begin te identificeren, maakt zij tevens duidelijk dat Alfa en Omega aan het einde vijfenzestig jaar zouden voortbrengen.

De vijfenzestig jaar aan zowel het begin als het einde bezitten elk het kenmerk van drie wegmarkeringen. De eerste was 742 v.Chr., vervolgens negentien jaar later 723 v.Chr., en daarna zesenzeventig jaar later 677 v.Chr. Die drie wegmarkeringen worden aan het einde vertegenwoordigd door 1798, 1844 en 1863. De periode van zesenzeventig jaar aan het begin (Alpha) vertegenwoordigt de vertreding van de tempel en het heil, en de zesenzeventig jaar aan het einde (Omega) vertegenwoordigen het herstel van het heiligdom en het heil, wanneer de Boodschapper van het Verbond (die ook Alpha en Omega is) plotseling zou binnengaan in de tempel die Hij had opgericht in de zesenzeventig jaar van 1798 tot 1844.

De zesenzeventig jaren die worden voorafgegaan door negentien jaren ten tijde dat Jesaja de profetie uiteenzette in het jaar 742 v.Chr., vertegenwoordigen bij hun voltooiing zesenzeventig jaren, die vervolgens in een chiaistisch patroon door negentien jaren worden gevolgd. De negentien jaren van 1844 tot 1863 verschaffen een illustratie van Christus' bedoelingen voor de honderd vierenveertigduizend, die onvervuld bleef wegens de opstand die zich in die geschiedenis voordeed. Het werk dat van een student van de profetie wordt vereist om het woord der waarheid recht te snijden met betrekking tot de verzen tien tot en met twaalf van Daniël hoofdstuk elf, stelt niet alleen vast (indien u gelooft) dat Rusland in 2014 een oorlog in Oekraïne zou beginnen, maar

ook dat die oorlog zou worden begonnen in de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend. Hoe belangrijk de door de verzen voorgestelde profetische geschiedenis ook is, de geschiedenis waarin de waarheid van juist die geschiedenis wordt ontsloten, wordt eveneens voorgesteld door de geschiedenis van de negentien jaren van 1844 tot 1863.

1844 duidt de komst van de derde engel aan, en het is een voorafbeelding van de komst van de derde engel op 11 september 2001. 1863 vertegenwoordigt de opstand die gesymboliseerd wordt door de herbouw van Jericho. De wegmarkering van 1863 is tevens een voorafbeelding van de gehoorzaamheid van de honderd vierenveertigduizend, die gebruikt worden om „de muren van Jericho neer te halen” bij de spoedig komende zondagswet. In de verzen die wij overwegen, stelt vers zestien de zondagswet in de Verenigde Staten voor. Vers elf markeert de periode van 2014 tot Poetins uiteindelijke overwinning. De verzen duiden het begin aan van de tweede proxyoorlog, die gevolgd wordt door de derde proxyoorlog, zoals weergegeven in de verzen dertien tot en met vijftien.

Wanneer wij vers twee samenbrengen met de verzen elf en twaalf, identificeren wij de Oekraïense oorlog die in 2014 begon, waarna in 2015 de Amerikaanse presidentscampagne volgde en vervolgens in 2016 de verkiezing van de rijkste president. Op vers twaalf volgt de vergelding van de laatste president vóór de zondagswet, in de derde proxyoorlog. De tweede proxyoorlog, die de strijd om de grenslijn is, begon vlak vóór de verkiezing van de zesde en rijkste president.

In de geschiedenis van 1844 tot 1863 moesten de twee stokken van Ezechiël worden samengevoegd. Hun samenvoeging vertegenwoordigde de vereniging van goddelijkheid en menselijkheid, hetgeen het werk is van de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend. In 1844 kwam de derde engel en ontsloot het licht dat verband hield met het hemelse heiligdom, de wet van God, de sabbat en de derde engel. In 1849 strekte de Heere voor de tweede maal Zijn hand uit om de verstrooide kudde te verzamelen, die bij de grote teleurstelling verstrooid was geraakt. In 1850 leidde Hij Zijn volk ertoe de tweede kaart van Habakuk voor te bereiden, om op anschouwelijke wijze de boodschap uit te beelden die Zijn volk moest verkondigen, terwijl Hij hen leidde om “de muren van Jericho neer te halen”. Die kaart omvatte de “zeven tijden”, evenals de “oude kaart”.

In 1856 ontsloot Hij het licht dat Zijn volk moest verzegelen voorafgaand aan de „Slag van Jericho”. Dat licht was een vermeerdering van het eerste licht dat Alfa en Omega aan William Miller hadden geopenbaard. Het was het licht van de „zeven tijden”, zoals herhaaldelijk voorgesteld in de oude Slag van Jericho. Het licht dat Zijn volk moest verzegelen, was tevens de Laodicea-boodschap die hen moest opwekken en hen opnieuw moest terugvoeren naar de ervaring van Filadelfia. Dat laatste licht was een vermeerdering van het eerste licht, maar Zijn volk verwaarloosde het licht en koos daardoor er bij verstek voor om rond te zwerven in de woestijn van Laodicea. 1844, 1849, 1850, 1856 en 1863 vertegenwoordigen vijf wegmerken die worden voorgesteld in de geschiedenis van 11 september 2001 tot aan de spoedig komende zondagswet.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

Jericho nu was streng gesloten vanwege de kinderen Israëls: niemand ging uit en niemand kwam in. En de HEERE zei tot Jozua: Zie, Ik heb Jericho, zijn koning en de dappere helden in uw hand gegeven. Gij dan zult rondom de stad trekken, alle krijgslieden, en eenmaal om de stad heen gaan. Zo zult gij zes dagen doen. En zeven priesters zullen vóór de ark zeven bazuinen van ramshorens dragen; en op de zevende dag zult gij zevenmaal rondom de stad trekken, en de priesters zullen op de bazuinen blazen. En het zal geschieden, wanneer zij een langgerekte stoot op de ramshoorn geven, en wanneer gij het geluid van de bazuin hoort, dat al het volk een groot gejuich zal aanheffen; dan zal de muur van de stad vlak neervallen, en het volk zal opklimmen, ieder recht voor zich uit. Toen riep Jozua, de zoon van Nun, de priesters en zei tot hen: Neemt de ark van het verbond op, en laat zeven priesters zeven bazuinen van ramshorens dragen vóór de ark van de HEERE. En hij zei tot het volk: Trekt voort en trekt rondom de stad, en laat wie gewapend is voorttrekken vóór de ark van de HEERE. En het geschiedde, toen Jozua tot het volk gesproken had, dat de zeven priesters die de zeven bazuinen van ramshorens droegen, vóór de HEERE voorttrokken en op de bazuinen bliezen; en de ark van het verbond van de HEERE volgde hen. En de gewapenden gingen vóór de priesters uit die op de bazuinen bliezen, en de achterhoede kwam achter de ark aan, terwijl de priesters voortgingen en op de bazuinen bliezen. En Jozua had het volk geboden en gezegd: Gij zult niet juichen, noch uw stem laten horen, noch zal enig woord uit uw mond uitgaan, tot op de dag dat ik u gebied te juichen; dan zult gij juichen.

Zo trok de ark des HEEREN rondom de stad, eenmaal rondomgaand; daarna kwamen zij in het leger en overnachtten in het leger. En Jozua stond des morgens vroeg op, en de priesters namen de ark des HEEREN op. En zeven priesters, die zeven bazuinen van ramshorens droegen vóór de ark des HEEREN, gingen voortdurend voort en bliezen op de bazuinen; en de gewapende mannen gingen vóór hen uit; maar de achterhoede volgde achter de ark des HEEREN, terwijl de priesters voortgingen en op de bazuinen bliezen. En op de tweede dag trokken zij eenmaal rondom de stad en keerden terug naar het leger; zo deden zij zes dagen lang. En het geschiedde op de zevende dag, dat zij vroeg opstonden bij het aanbreken van de dageraad en op dezelfde wijze zevenmaal rondom de stad trokken; alleen op die dag trokken zij zevenmaal rondom de stad. En het geschiedde ten zevenden male, toen de priesters op de bazuinen bliezen, dat Jozua tot het volk zei: Juicht, want de HEERE heeft u de stad gegeven.

En de stad zal aan de ban gewijd zijn, zij en alles wat daarin is, voor de HEERE; alleen Rachab, de hoer, zal in leven blijven, zij en allen die met haar in het huis zijn, omdat zij de boden verborgen heeft die wij gezonden hebben. En gij, wacht u in elk geval voor het gebannene, opdat gij niet, wanneer gij van het gebannene neemt, uzelf tot een ban maakt en het leger van Israël tot een ban maakt en het in het ongeluk stort. Maar al het zilver en goud, en de voorwerpen van koper en ijzer, zijn aan de HEERE geheiligd; zij zullen in de schatkamer van de HEERE komen. Toen juichte het volk, terwijl de priesters op de bazuinen bliezen; en het geschiedde, toen het volk het geluid van de bazuin hoorde en het volk een groot gejuich aanhief, dat de muur vlak instortte, zodat het volk de stad binnentrok, ieder recht voor zich uit, en zij namen de stad in.

En zij sloegen met de scherpte des zwaards alles wat in de stad was, met de ban, zowel man als vrouw, jong en oud, ook rund, schaap en ezel. Maar Jozua had tot de twee mannen die het land

verspied hadden, gezegd: Gaat in het huis van de hoer, en brengt van daar die vrouw naar buiten, met al wat zij heeft, zoals gij haar gezworen hebt. Toen gingen de jonge mannen, die de verspieders waren, naar binnen en brachten Rachab naar buiten, en haar vader en haar moeder en haar broeders en al wat zij had; ook brachten zij al haar verwanten naar buiten, en zij lieten hen buiten de legerplaats van Israël. En zij verbrandden de stad met vuur, en alles wat daarin was; alleen het zilver en het goud, en de vaten van koper en van ijzer, deden zij in de schatkamer van het huis des Heeren. Doch Rachab, de hoer, en het huis van haar vader, en al wat zij had, liet Jozua in het leven; en zij woont in Israël tot op deze dag, omdat zij de boden verborgen had die Jozua gezonden had om Jericho te verspieden. En Jozua liet hen te dien tijde zweren, zeggende: Vervloekt zij voor het aangezicht des Heeren de man die zich opmaakt en deze stad Jericho herbouwt; op zijn eerstgeborene zal hij haar grondvesten, en op zijn jongste zoon zal hij haar poorten oprichten. Zo was de Heere met Jozua, en zijn roem verspreidde zich door het gehele land. Jozua 6:1–27.